

Petr Šťepánek

Bratislava 22. IV. 33.

Vážený pane státní síle,

prosím Vás, abyste laskavě věnoval trochu pozornosti našemu nírodnému stěhování. Jak z našich aktů můžete znát, dostali jsme s úradem dneš 1. I. 34 od Františkánů výpověď a hledáme pro úrad byt; stěhovat bychom se mohli i dříve (a bylo by to dobře, aby stěhování nepadlo doprostřed zimy), poněvadž Františkáni by nás odtrhli pustili bez ohledu na termín a bez doplacení.

Hledáme tedy 4-5 pokojový byt; dnes je jich v Bratislavě již dost k máni, takže je jen o byty malé. Chceme přirozeně, pokud možno, ve vnitřní části města; většina nás by ráda do novostavby (na př.

v Finovském domě jim byly volné), ale přes
to se rádi podřídíme panu doktoru Hofmanovi,
který hledá spíše dům starý, pohled možná
historický, tehdy, když se tam lidsky dá bydlet.

Pod čj. 752/33 šel dne 18. IV. 33 odhod na
Mšano návrh, kde dr. Hofman žádá o povolení
k zidování o byt v furské robotnické pojistovně
nebo v Mirbachově paláci. Furská robotnická
jme už zatím, jak se zdá, popráši; a tu se všichni
my, mědničci, bojíme, že nám zbyde Mirbachův
palác.

Z to toho ten krásný rohový dům naproti
fasádě kostela Frankštátní. Avšak: byt je v přízemí,
níveau podlahy totéž s niveau ulice, v jedné části
dohorce o 30 cm niž, parapety oheň z ulice 80 cm
výš, nlice neorně vzhá (na uslu velmi preferová-
vaném), šimě bez chodníku, křivota; byt je k

reveru, mokry (musily by se měnit podlahy a
omítky, ale jde mokré zistano) a tmavý. Pro nárad
ani zdravé bydlení není; pan doktor si ho vybral,
že je šikovně položený k ostatním náradům (radnice),
šikování by nebylo daleko, a proto, že tam celý
boží rok nepřijde slunce; to při jeho očích rozhoduje.

Prosim Vás tedy co nejvčeleji, zavřďte u Vás, aby
Mšano nedalo souhlas k Mirbachově paláci (financně
není kř vřhadný, vřafi-li se náklad na otop a robení);
snad by bylo nejlépe vyžádat si odtud několik ofert,
alespoň 5-6, a z nich pak vybrat.

Jak račte pamatovat šřijím se nřkřkřivě toho,
abych se Vás, Vaši autority a pomoci, dovolával ve věcech
mědničy kde dr. Hofman rozhodl jinak; šuršovat
ale mne žádali o to všichni kolegově v úradě a jde
o jednu kolik přšších let bydlení v omšnostech, v nichž
žtrávime většinu dne. Prosim Vás kř, abyste se nequňoval
o tom, že jme Vám v š'óci psal; měl bych o tom

promluvit napřed s p. dr. Hofmanem nebo
instančně se obrátit na p. dr. Chaloupeckého,
avšak po několika zkušenkách, které jsem tu
nasbíral za soužití s dr. Hofmanem, volím raději
tuhle cestu; bude to totiž v klidu vyřízeno.

*

Velmi se těším na vás i milovním paní,
pane rakouškové, že vás uvidíme tentokrát o
prázdninách; o Liptovském Hrádku jsem vám
napsal a byli bychom rádi, kdyby otec mohl
nahlédnout vaši rodinu po tu dobu, kdy vy tu
budete, svoji společnost. V Nitě už zase stavíme
a zavázujeme, projekt žena popracovala a i v
Nitě se tentokrát už líbí.

Prosim vás znovu, pane rakouškové, o promluvu,
a děkuji vám za vaši snahu a ochotu.

Váš oddaný

Neudl.

Bratislava 17. V. 33.

Vážený pane sekretě,

v novinách jsem se dnes dočetl o svém jmenování,
posmíchám proto, abych Vám co nejupřímněji poděkoval
nejen za tak rychle a pro mne jistě velmi výhodné
vyřízení mé žádosti o prominutí zkoušky, ale hlavně
za to, že v těchto nejhrošších dobách jste mi svou laska-
vou přiznání dal pevné a jisté živostní postavení, takže
státní o živobytí mne nezdráhají od osobní práce. Přibíjím
Vám, že budu podle nejlepšího svého svědomí hledět,
abych získal kousek Vaší laskavé přiznání; že mne Ho-
verho a jeho historie a památky těší a že se ženou
jiní věnujeme všech svůj čas, netřeba Vám psát.

Musím přiznat, že za ty tři roky často se stalo,
že jsme se s p. dr. Hofmanem rozěšli v názoru na
některou věc; vím, že se tak bude dít i v budoucnu.
Ale hledím, aby se tyto někdy dost rozčilené debaty
nepřenesly na pole osobní; jsm to jednak rozdělily v
technickém chápání, jednak, a to hlavně, rozdělily
v názorech dvou generací. Rád bych si tu sobě i
jichov svým nástupcům vybudoval poměrně nezá-
vislé pokračující techniky, které na naší záležitost divá
pevně, a snažím se, aby pro matičernosti jsem
nepřehled celkový přehled a vlastní úkol. Tak říkám,
někdy to u nás zaskřípe, ale u nás doma si člověk
zase náladu spraví a neví o nicem; že se Vám o tom
zmiňuji, to jeu proto, abyste porozuměl našim zádochem
na př. o delegaci jiných techniků.

Ještě jichov Vám, pane přeci řík, děkuji, za to,
že jste mne i ženu učinil klidnými a spokojenými.

Váš oddaný
Meuchl.

Racibor 2. 11. 33.

drahý pane někdy té,

píšu vám dnes list do jisté míry daonostní: věm, na všech
hraních, jsem kotelem v Leleci nkončil studium středověké slovenské
architektury v „terénu“, takže mám už úplně všechny obtojnější
gotické - a všechny románské měbe, - památky zaměřeny a zatím
jeu v poprámkách zpracovány. Cili mám je doma, takže už může
na nás přijít ~~se~~ xbe horš křise, bude doma teď alespoň na dva
roky co dělat. Za tu dobu dostanu si opatřit i chybějící fotografie
a štádat do prarátka na jich kopírování. Je to ani 400 mědoyon;
všechny jednotně umavím podle period.

Jiča má zase hotovy naše fortifikace městské; z tradi chytí je
prokretit jisté ani 30, tedy polovina; by ovšem jdom značně pomaleji,
zejména vzhledem k odlehlosti od železnice i mé vlastní nechuť k lesem
po skalách a utváření méně nadmořských výšek. Ale přes to dostane,
je i tento způsob do 2-3 let absolvujeme. Křise, dá' Palubi, do k' doby
přejde, a pak se pokusíme najít nakladatele.

Před nedávnem vyžoval nás prof. Klecanda, abychom mu udělali
pro „Pravoslav“ přehled naší architektury; dali jsme to tedy s jčou
dohromady, ona, pokud materiál měl, přidělala i novověk, a tak
vznikla práce, kterou vám v opim v přiloze posíláme k vašemu potřebě.
Nemí to jisté úplně dokonale, ale alespoň ji tam vidět, kde jsou měřeny
dnešního stavu studia a v kterém měru by a tedy mělo pracovat.

Přikládám zároveň fotografie z Nitry, kde se nám podáváto jakž takž
bez názu poplont všemi úskalími, jež na jedné straně vymýšlel
J. Dopmau, na druhé pak je hladký místní pomery, spech a neřlusený
střitel; v celku to dopadlo doh, jme spokojeni, zejména když toho
vidí k cilito opadnějná do toho mluit. Směame kopeme s prof.
Gimexem na děvně a zaměryme mu nálepy; tam Jčá jřdí nejraději.

Inak žijeme spokojně pořád v novém domečku včičstovském; v létě byl tu za námi Jan Hruček s dívkou, odvezli si letos k Slovákům bohatý herbář zdejší květeny - Hruček se dal v penzi na botanikování, aby mu ten čas rychleji ubíhal, o nějakém ústředním nechtě ani slyšet. Dívka se tu u děy vypráví, aby měl pro techniku nějaký pevnější základ, z něhož trávit; je už v Praze a tak žije teď Hruček v Plzni úplně sám. Pana ůta máme v Americe, bohužel je už jiu na velice špatko; a ani nemyslíme, že by v odstaně mohl odpovídat a klidně, bal si rubon sportu diaporitů, bude tam přednášet o živině, a modabrat cizí kůžky, aby si na cestě přizpůsobil. A do jeho odstaně přijde teď nějaká útrápa, bude to hřim nekřidu a chaos. Ale už si pomyslu na to mchmo v útráde žožkám se učim se z ničeho nic si nedítat; jinak by tam člověk přišel neroy. To se vštycky těm na odpoledne a večer; vybereme se s ěm a Michalem do vinic a do hor, a po prochazce si doma zatopíme, rozložíme po stole knížky a pracujeme. Jolánka teď, co jsm dělá večery, se doma přijimé robl.

Na Slovaku jme si už úplně zvykli; nedávno jme křatavali, že už ani neotme na pt., jaké ani křatavání máme má nás cizí kdák, byla o tom náhodou řeč u troudu s poměry Slováků. Také byt jme si už dali téměř úplně do pořádku díky pomoci od rodičů, takže ěca je také spokojenější; jiu ůada, že se nám letos nepodáto váš u nás přivítat. Dovolim si ale váš opět na váhoci navštívit v útráde, až pojedeme do Plzně; je to jediná příležitost kdy přikročim moravské hranice. A tak bychom byli úplně k životu spokojeni, kdyby pan ministr Trupl nám tak občas nesahal do kapsy; ale i tak lze se poměrim přizpůsobit.

Machě váš, pane někud ůte, prohranji, i Pojdu (ted už se vlečou) a milostive paní mku libám.

Váš oddaný Meuel.

Nezměrným zármutkem skličeni, podáváme tímto všem příbuzným, přátelům a známým velice truchlivou zprávu, že Bohem Všemohoucím povolána byla na věčnost naše vroucně milovaná a nezapomenutelná choť, matka, sestra, švakrová, teta a tchýně, paní

Anna Menclová,

roz. Filipovská.

Zesnula tiše v Pánu, odevzdána do vůle Boží a zaopatřena sv. svátostmi umírajících, v úterý dne 21. listopadu 1933.

Pohřeb drahé zesnulé bude se konati

v pátek dne 24. listopadu 1933 o 3. hodině odpolední

v kapli sv. Václava na ústředním hřbitově.

Zádušní mše sv. za zesnulou sloužena bude v sobotu 25. listopadu 1933 o 8. hod. ranní v chrámu Páně sv. Bartoloměje.

V Plzni dne 21. listopadu 1933.

Jménem veškerého příbuzenstva:

Ing. Václav Mencl,
ústřed. ředitel techn. sl. v. v.,
choť.

Ing. Dobr. Menclová,
Marie Menclová,
snachy.

Ing. Václav Mencl,
komisař st. osvět. sl. v Bratislavě,

Ing. Vojtěch Mencl,
Jiří Mencl,
stud. tech.
synové.

Marie Palková,
choť vlád. rady,

Karel Filipovský,
plukovník p. pl. 8,
sourozenci.

Autobusy pro P. T. účastníky pohřbu státi budou v den pohřbu o 2¹/₂ hod. odpol.
u kostela OO. Redemptoristů, Klatovská třída.

V Plzni, 23. XI. 33.

Vážný pane skvělý šéfe,

děkujeme vám se žemou znova za laskavé
pořvání; na cestě zpět dovošli bychom si vás v pondělí
v poledne navštívit - nedělalo-li by vám to
obtěž, přišli bychom o 1/2 2 hodně a ohlásili
se u milostivé paní.

Váš oddaný

Ing. Meuch.

učetvose porovně a
milostivé paní mluva v den

V Mělněch!

Pratislava 1. XII. 33.

Vážení pane sekční řete,

především vám znovu děkujeme za
vaš prosvětlení a pohostění a srdečnost, s níž
jste nás by i milostivá paní přijali.

V příloze vám posílám Nové Město, a příkladami
z Průvok, máte-li naň snad náhodou ještě
v Památkách místo; ne-li, prosil bych vás o jeho
vrácení ještě před vánoční, vzali by to snad do
Pratislavy. Byl to výbor a je povinností ho nověj-
šit. - Jak jsem vám řekl, dalo se očekávat že dr. H.
přijede ihned do Prahy; prosíme vás všichni děkujeme,
nepovolte, Hofmanovou čáčku jím přibledit a
nový byt v Fonadomě zhanit nelze.

Uchvě vás pozdravujeme a mil. paní ukulíbáme.

Váš

Meuel.

M. Fischerová-Kvěchová. 21. XII. 33.

VÁNOČNÍ POZDRAV!

drahý pane Kocouře, dě,
myšlím, že ani nebudeme mít
náš v Praze před váleky příležitost
přít k vám velikých váleky; proto
dávám vám tuto, vzpomínka
zároveň i na milostivou pomoc
Kocouře Projítku. Na zprávu
části bychom i pak dovolili
vás navštívit a popřát hodně
štěstí do nového roku.

Váš oddaný

Mencel, Muncelová

740-4

drahý pane,

pane dr. Zd. Wirth, 33

Kocouře

ministrstva školství

Praha III

U Sovových mlýnů 31.